

ΜΙΤΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Εἰμαι πρόθυμος νὰ σὰς παραχωρῶ ἡ σὺ τὸν φωνογράφο μου, μοῦ εἶπε ὁ κ. Σουαρθ. Θὰ ἀκούετε καὶ θὰ μαθεύετε τὰ τῆς θανάτου τῆς ἀτυχοῦς Λουκίας, ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμεῖτε.

—Σὰς εὐχαριστῶ, δόκτωρ.

—Θα μαθεύετε πῶς ἀπέθανε ἡ ἀτυχὴς φίλη σας. Ἡ ζωὴ τῆς ὑψήρξε μαρτυρῶν τὸν τελευταῖον καιρὸν. Ὁ θάνατός της φοβεριστικὸς. Ὁ κ. Βαν Ἐλισσιγ δὲ μνηστὴν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τώρα ἀναπαύεται ἥσυχον σὲν τάφῳ τῆς. Αὐτὴ εἶχε νὰ σὰς πῶ καταβολικῶς.

Ἡμερολόγιον τοῦ ἱατροῦ Σουαρθ

Σεπτέμβριος 29.—

Τὸ διῆβισμα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἰωνᾶθαν Ἀρχερ, ὅπως καὶ τοῦ ἡμερολογίου τῆς συζύγου του, τοῦ σχετικῶς μὲ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἀσθενείας τῆς Λουκίας Ὁδόνστενρα, μ' ἔκαμαν ἀνω κάτω. Ποτέ μου δὲν θὰ ἐπίστευα, σὲ τέτοιος παραδόξότης. Καὶ δι' αὐτῶν τῶν πλάνων πιστεύω σ' ὅλα. Ἐπειτα ἀπὸ τὰς περιπέτειας τοῦ θανάτου τῆς ἀτυχοῦς μνηστῆς τοῦ Ἀρθούρου, ἔκεινα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἶδα στὸ νεκροταφεῖο, δὲν ἀμφιβάλλω γιὰ τίποτε. Ὑπάρχουν τρομερὰ μυστήρια στὸν κόσμον. Μυστήρια τὰ ὁποῖα δὲν βλέπουμε, οὔτε θὰ ὑποψιζόμεθα.

Ἐξακολουθοῦμε τὸ διάβασμα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ κ. Ἀρχερ ὅταν ἤνθε ἡ ὑπὲρ τὴν νὰ με εἰδοποιήσῃ πῶς τὸ δείπνον εἶναι ἐτοιμὸν.

—Κατέβηκε ἡ κ. Ἀρχερ; ρώτησα.

—Ὅχι ἀκόμη, κύριε.

—Τότε ἂν ἀναβλήθῃ τὸ δείπνον γιὰ μιὰ ὥρα.

Τὸ ἔκαμα αὐτὸ γιὰ νὰ εἶχῃ καιρὸν ν' ἀναπαύσῃ ἐν τῷ μεταξύ ἡ κ. Μίνα ἄφ' ἐνός καὶ ἄφ' ἑτέρου γιὰ νὰ μοῦ δοθῇ καιρὸς νὰ συνελίσσω τὴν ἀνάγνωσι τοῦ τρομεροῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἀρχερ.

Ἐπὶ τέλος τὸ ἐδιῆβισμα ἀλόκληρον. Καὶ βρισκομαι πλέον σὲ μιὰ ἀλλοκότη κατάστασι. Δὲν ξέρω ἀν αὐτὸ ποὺ αἰσθάνομαι εἶναι διάβολος, κατακλιθεῖς ἡ ὀργή. Πρόκειται μᾶλλον περὶ ὀργῆς. Δὲν βλέπω τὴν ὥραν πλέον ν' ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν ἐναντίον τοῦ τέρατος ποὺ μὰς ἐπροξένησε τόιες συμφορὰς. Τώρα περὶ γνωρίζω καὶ ἐγὼ περὶ τίνος προκειται. Γνωρίζω ποῖος εἶναι αὐτὸς ἐναντίον τοῦ ὁποίου εἶς ἐκστρατεύομε. Ὁ Κόμης Δράκουλας!... Ἐνας βρυκόλακας! Ἐνὰς τέρας!

Ὁ Θεὸς θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ τὸν ἐξοντώσωμε. Εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ ἄλλως...

Ἐκαμα αὐτὸς τὴν σκέψιν ὅταν μοῦ χτύπησαν στὴν πόρτα. Ἦσαν ἡ κ. Ἀρχερ. Ἐπιπῆκε δακρυμμένη, σὰν νὰ εἶχε κλάψῃ ἀκούετα. Τῆς εἶχα δοθεῖ τὸ φωνογράφο καὶ ἀκούσε τὴν ἀφήγησίν μου τὴν σχετικὴν μὲ τὸν θάνατον τῆς Λουκίας. Τῆς εἶχα ἀποκούσῃ ὅπως τὰς μετὰ τὸν θάνατον τῆς φίλης τῆς περιπέτειας.

—Σὰς ἐλύθη, κύριε, τῆς εἶπα.

—Θα ἔχετε δικη, ἐλυτῆθηκα πολὺ. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰν τὰ μάθω ὅλα. Ἐλπιε πιεζὰ γιὰ τὴν ἀγωνία καὶ τὰ βίαια τῆς δυστυχισμένης μου φίλης.

—Κι' ἐγὼ ἐδιῆβισα τὸ ἡμερολόγιον τοῦ συζύγου σας καὶ τὸ δικό σας. Εἰμαι κατὰλληλος!

—Ἐχω νὰ σὰς κερῶ μιὰ παράκλησι ἀκόμα κ. Σουαρθ.

—Εἰμαι εἰς τὰς διατάγας σας.

—Θι' ἤθελε ν' ἀκούσῃ καὶ τὴν συνέχεια τῆς ἀφηγήσεώς σας, τὴν σχετικὴν μὲ τὰ γεγονότα ποὺ συνέβησαν μετὰ τὸν θάνατον τῆς φίλης μου.

Ἐδίστασα.

Ἦ κ. Ἀρχερ τὸ ἀντελήφθη.

—Ἀκούετε με, εἶπε. Ὁ ἀναγκασθὼ νὰ σὰς κάμω τὰς ἰδίας παρακλήσεις ποὺ σὰς ἔκαμα καὶ προηγουμένως. Δὲν πρέπει νὰ μοῦ κρύψετε τίποτε ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, τώρα μάλιστα ποὺ ἐδιαβάσατε τὸ ἡμερολόγιον τοῦ συζύγου μου καὶ εἶδατε τί γνωρίζω. Μὴ διατάζετε. Θὰ εἰμαι καὶ ἐγὼ στὸν ἀγῶνα σας καλὴ σύμμαχος. Ἐγὼ καὶ ὁ Ἀρχερ μάλιστα ἀρχίσω ἀπὸ ἡμερῶν τὰς ἐνεργείας μας ἐναντίον τοῦ κόμητος. Ἐρευνήσαμε στὸ Οὐτίμπυ νὰ μάθωμε ποῦ διέμεινε, ποῦ κρύβεται. Μιὰ γυναῖκα σ' αὐτὴς τὶς περιστάσεις δὲν εἶναι ἀχρηστὴ!

Μ' ἐκύταξε τόσο ἱκετευτικῶς, μὲ παρακαλοῦσε τόσο θερμῶς, ὥστε ἀναγκάσθηκα νὰ δεχθῶ.

—Θὰ ἱκανοποιήσω, τῆς εἶπα, τὴν δικαίαν σὲς περιέργειαν, κυρία Ἀρχερ. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ ἀν κάμω λάθος στὴν περὶ τὴν αὐτὴν. ἔχετε δικη. Ὑπάρχουν ἀόριστα τρομερὰ πρᾶγματα ἀγνωστα γιὰ σὰς. Ἄς δειπνήσωμεν καὶ θὰ φέρω κατόπιν τὸν φωνογράφον στὸ σπουδαστήριό μου.

Ἡμερολόγιον Μίνας Ἀρχερ

Σεπτεμβρίου 29.—Ἐδιδίκαμε μὲ τὸν κ. Σουαρθ ἡσυχάσιω πηλοὶ καὶ οἱ δύο, βυθισμένοι σὲς σκέψεις μας. Μετὰ τὸ δείπνον περυσίσαμε στὸ σπουδαστήριό του. Ὁ ἱατρὸς ἔφεραν ἐκεῖ τὸν φωνογράφο καὶ μ' ἔβαλε νὰ καθίσω ἀναπαυστικῶς. Ὁ φωνογράφος ἀρχισε νὰ λειτουργῇ. Ἀκούγα πλὴν τὰ γεγονότα τὰ σχετικὰ μὲ τὸν ἔλαβον χώραν κατόπιν τοῦ θανάτου τῆς Λουκίας. Ἦμουν κατὰπληκτῆ, ἔτρεμα, ἡ καρδιά μου ἐσπύγγετο. Κι' ὅσο ἡ ἀφήγησις προχωροῦσε, τόσο περισσότερον ἐκταρασοῦμαι. Ἐσφα να οἶγος συνεκλόνησε τὸ σῶμα μου καὶ λυποῦμαι. Ὁ κ. Σουαρθ ἐσπευσε νὰ μοῦ δώσῃ νὰ πῶ λίγον μὲρᾶντι. Συνήλθα.

—Ἐγὼ ἀφορμὴ νὰ ταραχθῇτε, μοῦ εἶπε.

—Ὅχι, σὰς παρακαλῶ, συνελίσθε.

Συνεκρατήθη καὶ ἀκούσα τὴν ἀφήγησιν τοῦ κ. Σουαρθ στὸν φωνογράφο ὡς τὸ τέλος. Διέκρινε κυλοῦσαν σὰ μάτια μου. Ἦ ἀτυχὴς Λουκία! Πόσο ὑπέφερε!...

Ἐλήθησα ἀπὸ τὸν κ. Σουαρθ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀντιγράψω τὸ ἡμερολόγιό του καὶ δὲν μοῦ ἡνέθη.

Ἐφρόντισα νὰ σταλέω ἐν τῷ μετὰ τὴν τηλεγράφημα στὸν Ἰωνᾶθαν, στὸ Οὐτίμπυ, νὰ ἔλθῃ. Ἐπεριμένω καὶ τὸν κ. Βαν Ἐλισσιγ, τὸν Ἀρθούρον καὶ τὸν Κουίνυ Μόρρις.

Ἐκλείσθη κατόπιν στὸ δωμάτιό μου ν' ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ἀντιγραφήν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ κ. Σουαρθ.

Ἡμερολόγιον τοῦ ἱατροῦ κ. Σουαρθ

Σεπτεμβρίου. 30.—

Ὁ κ. Ἀρχερ ἐφθασε στὶς ἑννέα ἀκριβῶς. Φέινεται ἀνθρώπος ἔξυπνος, τομηρὸς καὶ δραστήριος. Γιὰ νὰ κατορθώσῃ μάλιστα νὰ διασωθῇ τοῦ πόγγου τοῦ Δράκουλα, θὰ πῇ ὅς εἶναι ἐκτάκτου δραστηριότητος.

Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι ὅμως τοῦ ἡμερολογίου του τὸν ἐφανταζόμενον εὐφροσύνῃ καὶ ρομαλέον. Καὶ εἶδα μορσὸν ποῦ ἐνὰ τέλεμα!

Ἐμείνωμεν ὀλίγον μαζὺ καὶ κατόπιν ἀπεσύρθησαν μὲ τὴν σύζυγόν του στὸ διαμέρισμά των. Πρόκειται νὰ τοῦ διαβιθῇ τὸ ἡμερολόγιό μου καὶ νὰ συνεκτελέσῃ μαζὺ, ὅσα νεώτερα διαρωτικὰ στοιχεῖα ὑπάρχουν γιὰ τὸν κόμητα, προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν ἐναντίον του.

Ὅταν ἀργότερα ἦλθαν εἰς συνάντησίν μου ὁ κ. Ἀρχερ μοῦ εἶπε, ὅτι αἱ ἐρευνᾶς τὰς ὁποίας ἔκαμε στὸ Οὐτίμπυ, δὲν πῆγαν χαμένες. Ἐμαθε ποῦ μετέφεραν τὰ κώματα τοῦ Δράκουλα, μέσα σὲ αὐτὰ ὅποια ὑπάρχει χάμα ἀπὸ τοῦ τάφου των προγόνων του. Ἐντὺς τῶν κιβωτίων αὐτῶν κοιμᾶται ὁ κόμης τὴν ἡέραν.

Μέρος τῶν κιβωτίων μετεφέρθησαν στὴν παλαιάν, μεσαιωνικὴν, ἔρημον, οἰκίαν ποὺ βρισκεται δίπλα στὸ φρενοκομεῖον. Μόλας τὸ ἔμαθα αὐτὸ ἐνόησα πολλὰ πρᾶγματα καὶ ἰδίως τὸν λόγον τῶν παραληρημάτων καὶ τὸν ἐξάψωμεν τοῦ μαγικοῦ Ρένφιλδ.

Κατόπιν ὁλον αὐτὸν εἶναι ἀπαράμιτος: νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ρένφιλδ. Θὰ ἤθελε νὰ δῷ σὲ πᾶσι κατὰστασι εὐδίασιν αἰετι σήμερον. Διαισθάνεται τὸν κόμητα, διὰν καταφύγει νὰ κοιμηθῇ στὸ πλανιδιὸν ἐρημικὸ κτεῖριον.

Ἐτρέξα στὴν κλινικὴ καὶ πῆγα κατ' εὐθείαν στὸ δωμάτιον τοῦ Ρένφιλδ. Τὸν βόηα νὰ καθέται ἥσυχον: στὸ κρεβάτι του. Αἱ ἐξέψεις τοῦ ἔχουν περάσει. Δὲν μίλει πλέον περὶ τοῦ «αὐθ ἡνέου» του, ὅπως μοῦ εἶπαν οἱ νοσοκόμοι.

Ἐκάθηθα σιμά του καὶ προσπάθησα νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ μοῦ μιλήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Τὰ εἶχε ὅμως λησμονήσει ὅλα. Μὲ διεβεβαίωσε, ὅτι ἐντὶν ἐντελὸς καλὸ πλῆθον.

Πραγματικῶς ἡ κατάστασις τοῦ εἶναι βαθεῖα. Φέινεται πῶς ὁ κόμης δὲν θ' ἤλεθε ποτὶ ἀρχεὺ κατὰ πλανιδιὸν καταφύγιό του, γιὰ νὰ μένῃ ἥσυχος ὁ Ρένφιλδ καὶ νὰ μὴ διαισθάνεται τὴν προσέγγισίν του...

(Ἀκολουθεῖ)